

На твою криницю
Подивитись!" — „Добре," каже:
„Ходімо нанить ся
Води з неї погожої."
Та й пішли обое,
І відерце і віжечки
Понесли з собою.
От приходим до криниці —
Я нерш подивив ся,
Чи глибока. „Власовичу!"
Кажу: „потруди ся
Води доетать, я не вмію."
Він і нахилив ся,
Опускаючи відерце;
А я... я за ноги
Вхопив його, та й укинув
Макейма євятого
У криницю...

Оттаке-то
Сотворив я, єину!
Такого ще не творилоє
В нас на Україні,
Та й ніколи на створить ся
На веім євїті, брате!
Веюди люде, а я один —
Діявол проклятий!...

IX.

Через тиждень вже витягли
Макейма з криниці,
Та у балці й поховали;
Чималу каплицю
Поєтавили громадою,
А його криницю
Москалевою назвали...

От тобі й билиця
Про криницю москалеву,
Страшная билиця.